

Borradura/gorradura, un cas d'equivalència acústica (ALDC, I, 158. La *borradura*)

El nom predominant per a designar la 'erupció de grans molt petits, causada sovint per la suor' és *borradura*, amb la seva variant fonètica, *gorradura*. D'aquestes variants ens ocuparem aquí, deixant per a un altre mapa l'estudi dels altres mots (*granillada*, *garropassa*, etc.; vg. mapa 93).

Borradura és un derivat de *borra* 'fibra curta de qualsevol matèria tèxtil considerada com a rebuig', procedent del llatí *BŪRRA* 'drap bast de llana; minúcies, menudalla'; a partir d'aquest darrer sentit, el mot català *borra* es va aplicar a manyocs de llana per a embuatar, borrallons de neu, molsa seca, plomes petites dels ocells, etc., i, acrescut amb el sufix *-ura (-adura)*, com *malura* 'hematoma', *borradura* va designar la multitud de granets que cobreixen el cos, especialment dels infants i sovint a causa de la calor (vegeu

un altre derivat de *borra*, *borrim*, designador de 'partícules molt lleugeres i aglomerades', 'pelussa fina', 'pluja de gotetes menudes'). Aquesta forma amb *b-* és, doncs, l'etimològica, amb la qual es relacionen *borrumada* (16, 36), probable derivat de **borrum*, format amb el sufix *-um* (< llat. *-UMEN*), de valor col·lectiu, i el postverbal (*ser/estar*) *esborrat* (14, 37, 51) 'tenir borradura'. La variant *gorradura* és resultat d'una equivalència acústica, és a dir, de la permutació de *b* per *g*, que es dona especialment quan la consonant es combina amb les vocals *o* o *u* per un error d'audició a causa de la proximitat dels dos fonemes, especialment en la combinació *bo-*, *bu-*, on es produeix un arrodoniment dels llavis (cf. els casos semblants: *vomitar/gomitar* (vg. mapa 78), *bòfia/gòfia*).

